

Mart 2018 Sayı : 1

UZMANLAR

"Mesleğinde Lider Kişiliğinde Önder"

Nişantaşı Rüştü Uzel Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi
Aylık Kültür-Sanat Bülteni

RENGÂRENK...

SÖZ MÜLKÜNÜN SULTANLARI...

KARDEŞİME*

*O kadar bağırn yandı mı ey çocuk!
Ecelin sunduğu şarabı içtin!
Sırayı, saygıyı unuttun çabuk,
Sebep ne ağandan ileri geçtin.*

*Yirmi üç baharı kavuran ateş,
Güllerin kalbini dağlasa çok mu?
Bir damla şebneme susadı güneş,
Sümbüller sararsa hakları yok mu?*

*Yurduna son damla kanını verdin,
Ah cömert kardeşim sana pek yazık!
El fitre verdi sen canın verdin,
Ne acı bir şeker bayramı yaptık!*

*Yâd eller dağıttı halka gül suyunu,
Yok sana gözyaşı dökecek anan:
Kardeşim üzülme müsterih uyu,
Ne mutlu gülüyor zavallı vatan!*

*Bir çile ipekten yumuşak sînen
Serhaddi tuttu sarp Balkanlar gibi;
Kaşından daha çok bıyığın yokken
Döğüşün yelesi aslanlar gibi!...*

*Ne beyaz bir mermer ne biraz yaldız;
Nerede yaptığın o altın destan
Sürekli alkıştan utanan adsız,
Koca şehnâmene konmamış imzan!*

*Ne kadar aradım senin kabrini,
Yok diye boynunu büktü her çiçek.
Yanıldım kardeşim başıyla beni,
Sen arzdan semâya nakl ettin gerçek!..*

İdris SABİH

* "Kardeşime" şiiri, Anafartalar'da şehit olan Zâbit Vekili Ahmet Tevfik Efendi adına, kardeşi İdris Sabih tarafından yazılmıştır.

EN DEĞERLİ İNSAN

İki komşu ülkenin hükümdarları birbirleriyle savaşmazlar, ama her fırsatta birbirlerini rahatsız ederlerdi. Doğum günleri ve bayramlarda birbirlerine ilginç armağanlar göndererek zekâ gösterisi yaparlardı.

Hükümdarlardan biri, günün birinde ülkesinin en önemli heykeltıraşını huzuruna çağırdı. İstedığı, birer karış yüksekliğinde, altından, birbirinin tıpatıp aynısı üç insan heykeli yapmasıydı. Aralarında bir fark olacak; ama bu farkı sadece ikisi bilecekti. Heykeller hazırlandı ve doğum gününde komşu ülke hükümdarına gönderildi. Heykellerin yanına bir de mektup konmuştu. Şöyle diyordu heykelleri yaptıran hükümdar:

-Doğum gününü bu üç altın heykelle kutluyorum. Bu üç heykel birbirinin tıpatıp aynısı gibi görünebilir; ama içlerinden biri diğer ikisinden çok daha değerlidir. O heykeli bulunca bana haber ver."

Hediyeyi alan hükümdar önce heykelleri tarttırdı. Üç altın heykel gramına kadar eşitti. Ülkesinde sanattan anlayan ne kadar insan varsa çağırttı. Hepsisi de heykelleri büyük bir dikkatle incelediler; ama aralarında bir fark göremediler.

Günler geçti. Bütün ülke hükümdarın sıkıntısını duymuştu ve kimse çözüm bulamıyordu. Sonunda, hükümdarın fazla isyankâr olduğu için zindana attığı bir genç haber gönderdi. İyi okumuş, akıllı ve zeki olan bu genç, hükümdarın bazı isteklerine karşı çıktığı için zindana atılmıştı. Başka çaresi olmayan hükümdar bu genci çağırttı. Genç; önce heykelleri sıkı sıkıya inceledi, sonra çok ince bir tel getirilmesini istedi.

Teli birinci heykelciğin kulağından soktu, tel heykelin ağızından çıktı. İkinci heykele de aynı işlemi yaptı, tel bu kez diğer kulaktan çıktı. Üçüncü heykelde tel kulaktan girdi; ama bir yerden dışarı çıkmadı. Ancak telin sığabileceği bir kanal kalp hizasına kadar iniyor, oradan öteye gitmiyordu. Hükümdar, heykelleri gönderen komşu hükümdara cevabı yazdı:

-Kulağından gireni ağızından çıkartan insan makbul değildir. Bir kulağından giren, diğer kulağından çıkıyorsa o insan da makbul değildir. En değerli insan, kulağından gireni yüreğine gömen insandır. Bu değerli hediyen için çok teşekkür ederim."

Bilmecce bildirmece...

"Kolu var eli yok, karnı yarık karnı yok."

(Bilmecenin cevabı arkadadır.)

KÜRSÜ...

HAMDULLAH SUPHİ TANRI ÖVER'İN ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE YÖNELİK HİTABETİ

"Aziz şehitlerimiz!

Gözlerimiz yaşla dolu, kalbimiz hürmet ve muhabbetinizle dolu karşınıza geldik. Siz, gözlerinizi Türk vatanına kazandırdığınız emsalsiz bir zafer üzerine kapadınız. Günahkâr olan bizleriz. Biz, kazandırdığınız zaferi daha üst noktaya taşımayı bilmeyenler, günahkâriz.

Burada kemikleriniz kayalardan örülmüş sarp, yalçın dağlar gibi abide kurdu. Eseriniz, yüzlerce, binlerce buradan gelip geçenleri hayretle, hürmetle düşündürecektir.

Dünyayı üstümüze saldırarak, nihayet muvaffak olmayı bilen mağluplarınız, heybetinizin ve saygınlığınızın huzurunda, ruhlarınızın temasına asla layık olmayan bir görüntü teşkil etmişler.

Vatan kapılarından içeri girerken, istikbalin bütün tarihi üzerinde tesiri devam edecek olan şu mübarek topraklarınızdan kuvvet ve ilham aldık. Başlarımızın üstünde bugün tutkun bir musibet havası var... Fakat bizi işitiniz... Ümitsiz değiliz... Çünkü sizin gibi şehitleri olan bir milletin evladınız... İnanınız, ta içimizden duyarak size söylüyorum. Sizin muzaffer şehitliklerinizi, esir bir vatanın toprakları kuşatmayacaktır!"

GÜLDESTE

"Âyinesi iştir kişinin lafa bakılmaz
Şahsın görünür rütbe-i aklı eserinde"

ZİYA PAŞA

Atasözü öyküleri...

" KOZUNU PAYLAŞMAK "

Koz, Farsçada ceviz manasına gelir. Eskiden Kastamonu'nun iki köyü arasında ortak olarak kullanılan bir cevizlik vardı. Ceviz toplama mevsimi gelince bir gün belirlenir ve iki köy halkı cevizlikte buluşur cevizleri paylaşırlardı. Ancak her seferinde haksızlık olduğu ileri sürülerek kavga çıkardı. Hatta olay öyle bir seviyeye geldi ki köylerde kavgaya müsait eli sopa tutan delikanlılar koz paylaşma gününden önce günlerce hazırlık yaparlardı. Bir ana oğlunun büyüdüğünü anlatmak için "Benim oğlan, kozunu paylaşacak çağa geldi." derdi.

Sözün Büyüsü...

"En büyük zafer, insanın kendine hâkim olmasıdır."

Nasıl Söylemeliydi?

" Seyirciden çok olumlu tepkiler aldık." Cümledeki yanlışlık, "olumsuz" anlam taşıyan "tepki" kelimesinin, "olumlu" kelimesiyle yan yana kullanılmasından kaynaklanmaktadır. Doğru ifade, "Seyirciler, bizi çok olumlu karşıladı." şeklinde olmalıdır.

Bilmecenin Cevabı : Ceket

Kitap Deyince...

"Gelibolu'dan Kafkaslara"

(Yazan : İ.Hakkı SUNATA)

"Fırtına, derin uğultulu ve iniltile devamda. Bir tüy hafifliğiyle uçan karlar gelip elime yüzüme yapışıyor; yavaş yavaş eriyip sönüyor. Onların bu sessiz temasında ölümün soğuk tehdidi var. Bunu seziyorum. İçim ürperiyor derinden, derinden... Daha buraya gelirken bile bazı neferlerin yiyecek yetersizliğinden çarıklarını kızartıp yediklerini işitmişim. Ölüm sayısı da artmıştı. Doktor Dimitrakî'ye, bu açıklıktan ölenlere nasıl rapor verdiğini sormuştum: "Umumi zafiyet neticesi tevakkufu kalpten vukuat" diye cevap vermişti.

Gelibolu'dan Kafkaslara her satırında savaşın dehşetini hissettiren bir kitap. SUNATA'nın günlüklerini okurken, Birinci Dünya Savaşı'nın görünmeyen yüzüne bakacak, savaşın soğuşunu ve insanın sığlığını iliklerinizde hissedeceksiniz.